

Aug. 11, 1961

ה'תשכ"א כ"ט ממוקד, תשכ"א

אגרת רבוהר

ב"ה, מנחם-אב תשכ"א

מוסדות כלכליים וסדורי-עבודה מפעילים לחץ וכופים על הנזקקים להם בעניני חומר כיצד עליהם לנהוג גם בענייני רוח; כופים חינוך לא-דתי על ילדים של הורים, שהחינוך הדתי של בניהם הוא משאת-נפשם העזה ביותר.

יהיה עלינו להיאבק למען היסול הקיפוח וההפלייה בחינוך התיכון והבטחת זכותם של החינוך העליסודי והישיבות, שלא יקופחו על ידי שרירות לבם של עסקני מפלגות, שאין להם כל זיקה נפשית לחינוך דתי וללימוד תורה לילדי ישראל. העסקנים הללו, שעשו את עצמם אפטרופסים על נפשם של ילדי ישראל, רגילים לטעון לעומתנו, כי אנו עושים את הדת "קדרום לחפור בו". כלום אין מעשי הכפייה והלחץ שלהם ההוכחה החותכת ביותר לכוב ולאחיות העינים שבטענת-שואו זו?! האם אנחנו, צריכים לדת כקדרום לחפור בו? כלום אין החינוך הדתי, קיום המצוות, שמירת השבת, הרבנות - עצם מעמדנו המהותי והשורשי?! מי הם המשתמשים בדת כקדרום לחפור בו? - אנו, החיים את החיים הללו, או אותם המשתמשים בעניני דת, אשר להם עצמם אין שום זיקה אליהם ומנצלים אותם להשגת טובת הנאה מפלגתית. אנו מקווים, כי כל אורת, שענינים אלה קרובים ללבנו, יתן ביום הבחירות את תשובתו לשאלה זו, שיטה זו, שאיפה לשלטון בכל מחיר ובכל

האמצעים, הם שהולידו גם את אחד הנגעים והפגעים שבחינו הצבוריים - הכלנתריות - ההורס את המוסר הצבורי במדינה ומדיה את הפרט למעשים, שהם בניגוד למצפוננו האישי ולמוסר החברה. מעשים אשר-לא-יעשו אלה יש לעקרם מן השורש - אף על ידי חוק מתאים - כי הם מחנכים את האזרח לבגידה בערכי היסוד של חופש האזרח ועל לולים הם להתפשט עד כדי גרימת פכנה לחופש הכלל.

בוחרים ובוחרות יקרים!
אזרחי ישראל ילכו הפעם לקלפי כשבלבם הספק, אם היה צידוק וכורח-המציאות בעצם עריכתן של הבחירות לכנסת החמישית שלא בעתן; על הרגשת הסיפוק והשמחה המתלוות בדרך כלל למילוי חובה אזרחית זו של בחירת נציגים למוסד המחוקק העליון של המדינה, תעיב הפעם ההכרה הפנימית, כי אין שעה זו כשרה למערכת הבחירות, על כל הכרוך בה במציאות שלנו, וזאת - לא רק, משום שהבחירות הללו הוקדמו בשנתיים, אלא גם - ובעיקר - מחמת המצב הפוליטי-הבטחוני הנוכחי של המדינה, ונוכח ה"מאורעות וההתפתחויות המדיניים האחרונים בעולם

ידוע לכם, שהמפלגה הדתית-לאומית לא רצתה בבחירות-שלא-יבזבזן אלה ועשתה הכל למנוען. ה"פרשה" - ששימשה גורם לפיזור הכנסת הרביעית - הכליטה ביותר תוקף שנאת-אחים מדאיגה ביותר ששררה בתוכנו, וידענו שהבחירות עלולות להחריפה עוד יותר.

משומכך ביקשנו למנוע את הבחירות גם מתוך שיקולים עניינים וגם מתוך נאמנות לדרכנו מאז ומתמיד - דרך של מתינות, שיקול-דעת והעדפת השלום הפנימי - שהוא סמך-חיים לנו גם בימים כתיקונם - על כל גילוי של שנאת אחים ופרוד לבבות. לצערנו, מאמצינו בכיוון זה לא הצליחו וידו של יצר ההתנצחות היתה על העליונה בכל המפלגות. עובדה זו בלבד מחייבת, איפוא, להגדיל את כוחה של מפלגתנו, כדי שיהא בכוחה לשמור בעתיד על שווי-המשקל והאחדות במדינה נוכח

לחופש הכלל. והוא הדין — בתחום הכלכלה והעבודה. כמפלגה שאין לה קונצרנים מונופוליסטיים ולא תעשיות מאוגדות בקרטלים, או רואים עצמנו מחוייבים — על פי עצם מהותנו ועל פי הרכבנו החברתי — לדאוג לפועל ולמעמד הבינוני שלא יישחקו בין הכוחות הכלכליים הגדולים משמאל ומימין. בכל ימי שבתנו בממשלה עמדנו על המשמר לבל יקופחו אזרחי המדינה על ידי אינטרסים כלכליים-פוליטיים של המפלגות. זו תהיה דרכנו גם בעתיד. — כמפלגה שבתוכה מאורגנים פועלים, אנשי המעמד הבינוני, אינטליגנציה ואנשירות — באשר התוכן שלנו, התוכן של ישראל סבא, עם חזון המדינה היהודית, המבוסס על צדק הנביאים, מאחד את כל אלה, ולא אינטרסים כיתתיים, או מפלגתיים.

הריני פונה, איפוא, אליכם בקריאה לחשוב היטב על ענינים אלה בטרם תלכו לקלפי. אני פונה במיוחד לאותם רבבות מאזרחי ישי-ראל, שמשום-מה הם מצביעים בעד מפלגות חילוניות — מפא"י, חרות, ליברלים ודומיהן, — אשר הצד השווה שבהן הוא — התנכרותן לכל אותם הערכים הרוחניים המקודשים על האומה מדורי-דורות ומלחמתן המתמדת בהם. יודע אני כי חלק גדול מאזרחים אלה עושה זאת בנגוד לרצונם ורק תחת לחץ המופעל עליהם מצד המפלגות החילוניות שבידיהן אמצעי-הכפייה, הפיתוי והלחץ. כל קול הניתן על ידי אזרחים אלה למפלגות החילוניות הוא הבלה בהם עצמם, בבניהם ובעתיד האומה.

זכויותיה והשיגיה של המפלגה הדתית-הלאומית בעבר מקנות לה את הזכות לבקש את תמיכתם בה, למען תוכל למלא בשלימות את המשימה הגדולה — בעתיד. בזכותם ובכוחם של מועשינו המפוארים עד כה והתפקידים שנועדו לנו באומה ובמדינה בעתיד, אנו קוראים לכם, כוחרים וכוהרות: לכו אל הקלפי ביום הבחירות והצביעו בעד רשימת החזית הדתית-הלאומית — "מזרחי-הפועל המזרחי" — רשימה "ב"!

ח. מ. שפירא
שר הפנים

בעתיד על שווי-המשקל והאחדות במדינה נוכח המשימות שעליה למלא מבפנים ונוכח התחזקותם של אויבינו מבחוץ. מפלגתנו, המפלגה הדתית-לאומית, בעלת הישגים מפוארים בבנין הארץ, המעורה בחייה ושותפת לכל מעשה יוצר וקונסטרקטיבי שנעשה כאן, משמשת ערובה לשמירה על השלום הפנימי, שבלעדו אין לנו עתיד בארץ הזאת.

מלחמתנו היא בראש וראשונה מלי-המה על שמירת זכויותיו של האזרח והבטחת אזרחייהם דימוקרטי — לא רק להלכה, כי אם גם למעשה — במדינה. לצערי אני נאלץ לקבוע שרבים מאזרחי המדינה, החופש האזרחי נשלל מזהם כתהוי מיום שונים: בענייני חומר — בשטח הכלכלי — כבענייני רוח — בראש וראשונה בהנך הילדים.

מלחמה לנו בכל המתנכלים לקדושתה של השבת בישראל, הפירצות בחומת השבת, ששמרה על ישראל ועליה שמרו בני-ישראל בכל הדורות, מתרחבות והולכות ימערערות את אחד מנכסיו היקרים ביותר של עמנו, שהיה סוד ויסוד קיומנו כעם. לחרפתנו הגענו במדינת ישראל למצב, שבו מתרבים בתי-החרושת והמפעלים העובדים בשבתות, ופועלים יהודיים במדינת ישראל נאלצים לחלל יום קדוש זה — דבר מזעזע כשלעצמו ומסוכן מבחינת משמעותו ההרסנית לגבי חיינו כיהודים בארץ הזאת ולגבי חייהם היהודיים של אחינו בתפוצות. אין זה סוד, שבבתי-החרושת רבים פוטרו פועלים אך ורק בגלל הסיבה האחת והפשוטה, שסירבו לעבוד בשבת. הם נענשו עליך בשלילת זכותם האלמנטרית ביותר — הזכות לפרנס את עצמם ואת בני משפחתם מיגיע כפיהם, מבלי שיצטרכו לחלל את קדושת היום השביעי. לא יתא כזאת בישראל ולא נוהג ולא נשקוט עד אשר יתוקן העוול השוכן בביתנו ועד אשר תוסר החרפה הזאת מעלינו.

תחום השבת אינו התחום היחיד שבו נשלל החופש מן האזרח. עדים אנו לקפוח משווע גם בשטח החינוך. עובדה היא, כי חלקים ניכרים מאזרחי המדינה משוללים אפשרות להנך את ילדיהם כרצונם, וזאת משום שהמפלגות אשר בידיהן